

Παναγιωταρίου, Κατάχ. Χρ. Γριτσάνη, σ. 29-31.

Ἐπισκοπόπουλος
Ἀντωνίος

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 47 [4] κωδὶξ τῆς μαρτυρίας Ζαυίνου (συνολογὴ Π. Γριτσάνη) περιέχει:

«Κεντενή μουσική, βαμβ. 14x20. Αἰών 1στ', φ. 94.

Ἀκέραιον καὶ κολοβόν χειρογράφον φέρον τὴν ἐπιγραφὴν:

«Διάφοροι ὕμνοι τῆς Θείας καὶ Ὑερᾶς λειτουργίας, μελοποιηθέν-
τες ὑπὸ παλαιῶν Βυζαντινῶν καὶ Κρητῶν διδασκάλων, διεργυνυ-
σμένους δ' ἐν ταῦτα γεγραμμένοι ὡς ψάλλονται ἐν Κρήνῃ ὑπὸ
Ἀντωνίου Ἐπισκοποπούλου, προλογίζονται ἐν Κωνσταντίνῳ 1580».

Ἐν ἀρχῇ τοῦ χειρογράφου ἐλλείπουν φ. 14 ἀγνωστον δὲ πόσα

ἐν λέγει· ἀναρίθμητοι, μεταγενετέρως ἠριθμηθῆ δεῖ σελί-
δων.

Περιέχει: τὸ «Ἄριος ὁ Θεός..., ὁ Μονογενὴς Υἱός..., Ἀλλη-
λουάρια διάφορα» Ἐπιμοποπούλου, Μαγνητᾶ, Γαζῆ, Καλλο-
πομοῦνς καὶ ἄλλα, (φ. 15α - 24β). Ἀλληλουάρια, Χερουβι-
κά καὶ διάφορα ἄλλα, ὡς καὶ «Χερουβικόν συνοπτικόν διὰ
τοῦ αὐθέντος ὁμοίως γίαν καὶ διὰ τοῦ ῥαθύμου», ὑπὸ Ἀ-
γάλλιαν Λαυμάρεως, Μαννὴλ Χρυσόφου, Ἀγάδουτος καὶ Ἐπι-
μοποπούλου, (φ. 25α - 25β). Τὸ Παχταγιόν, τὸ εἶμβολον
τῆς πίστεως ἡμῶν, Πειτουρητῆ καὶ μαθήματα ἐν τῷ Δοξασι-
κῶν Ἰωάννου Δαμασκηνῶν, (φ. 93α - 94β).

Ἐν φ. 86α, Ποίημα παρ' Ἀντωνίου Ἐπιμοποπούλου.
Εὐχαριστῶ καὶ προσυντῶ καὶ μεγαλύνω Κόρη,

-γ'-

Τὰς σὰς ἀμέτρονς δωρεάς καὶ τὰς εὐεργεσίας·
 Δέ μεγαλύνω Δέσποινα τὴν κεχαρισμένην,
 Κόρην τὴν ἀειπάρθενον καὶ τὴν δεδωξαμένην.
 Τὴν ἀσχυρίτως ἑραφίμ, Λόγον Θεοῦ ταυῦσαν,
 Ἀδελφόδορον μείνασα, ὡς τῷ Θεῷ Μητέρα.
 Θεοχαρίτωτε καὶ Πάνταμε, Καθεῖδρα βασιλεύς,
 Πανάχραντε, Πανάσπιλε, Ὑπερενδοξοτέρᾳ·
 Ἀμόλυντε, Πανδαύμασε, Νύμφη Θεοῦ ὑπάρχεις,
 Δοκίμων ὡς Θεόκλητος, Θεοῦ τοῦ ἀδελφάτου.

Ἐν ρ. 896, Ἄλλοτερον ποίημα τοῦ αὐτοῦ.
 Θαῦμα ἀναστανόητον καὶ ἀποικευρομένην,
 Μαρία διονύμφευτε ὑπάρχεις ὦ Παρθένε.
 Πέλαγος ἀνεξάντητον τῶν θείων ἀπορρήλων,

Τῶν μυσηρίων τοῦ Θεοῦ, ἐπουρανίων δόξης,
καὶ βάθος ὑψηλότατον, Θεοῦ τῶν ἀπειρέσιων,
Τὴν ἀσυνυρίτως ξεραφαίμ πάντων ἐνδοξολόγαν,
Ἡμέρας τῆς ἀδιδυνῆς, φωλὸς τοῦ ἀνεσπέρου.

Ἐν β. 33α, καὶ 38β, ὑπάρχουσι χρονολογικαὶ σημειώσεις:

Ἀντωνίου ἀφ' ἧ. Ἰαν' αὐ', ἀφ' ἧ. Ἀπριλίου κδ'.

Εἰς τὸ τέλος προσετέθησαν μελαμενιστέρως φέλλαι χάρτου λευκοῦ,
ἀναριθμήσιμον δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦτον τὴν σημείωσιν:

« Τὸ παρὸν βιβλίον συνέθετόν παρ' ἐμοῦ, εὐρέθη ἐν τῷ ἐν Κρήνῃ
Λιναιτίτῳ μελόχῳ τοῦ ἁγίου Ματθαίου, ἑλληπῆς κατὰ τὴν
ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος... Παναγ. Γριτξάνης, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
1893 ». Εἰς τοῦτον ἀνήκει καὶ ἡ ἐν ἀρχῇ ἀνασύνταξις τῆς ἐπιγράφης
τοῦ χειρογράφου τούτου, ὅπερ θεωρεῖται ἐν αὐτῇ τῶν ὀλίγων λαοῦ δένων πρὸς
μελέτην τῆς Κρητικῆς μουσικῆς. »